

Raadsbrief ter informatie

Postadres:
Gemeente Almelo
Postbus 5100
7600 GC Almelo

Aan de raad van de gemeente Almelo

Doorkiesnummer
1312

Behandeld door
E. Leppink

Datum
14 januari 2020

Onderwerp
Differentiatie woonlasten en kwijtscheldingsbeleid

Geachte raadsleden,

Bij de behandeling van de programmabegroting 2020 heeft uw raad een motie aangenomen waarin u het college verzoekt om de raad over een tweetal onderwerpen van nadere informatie te voorzien:

1. De mogelijkheden om via de riool- en afvalstoffenheffing differentiatie aan te brengen in de woonlasten van eenpersoons- en meerpersoonshuishoudens;
2. De mogelijkheden tot aanpassing van het kwijtscheldingsbeleid in relatie tot de armoedeval.

Via deze raadsbrief en de bijbehorende bijlagen geven wij uitvoering aan de motie van uw raad en informeren wij u over beide onderwerpen.

Aangezien er met betrekking tot woonlastendifferentiatie en kwijtscheldingsbeleid nadere beleidskeuzes te maken zijn, hebben wij het presidium van uw raad voorgesteld om het onderwerp van deze raadsbrief te agenderen voor een politiek beraad. Dit biedt de mogelijkheid om de inhoudelijke achtergronden verder uit te diepen en de wenselijkheid van eventuele beleidsaanpassingen nader met elkaar te verkennen.

Wij vertrouwen erop u hiermee voldoende te hebben geïnformeerd,

Hoogachtend,
Burgemeester en Wethouders van Almelo,
de secretaris, de burgemeester,

F.W. van Ardenne

A.J. Gerritsen

Bijlage 1: Memo woonlastendifferentiatie riool- en afvalstoffenheffing.

Bijlage 2: Memo kwijtscheldingsbeleid.

Bijlage 1: Memo woonlastendifferentiatie riool- en afvalstoffenheffing.

In deze memo wordt ingegaan op de mogelijkheden voor woonlastendifferentiatie in de riool- en afvalstoffenheffing en worden indicatief de consequenties voor de hoogte van de tarieven weergegeven. Daarnaast wordt ingegaan op de risico's en onzekerheden ten aanzien van de heffing, eenmalige invoeringskosten en structurele perceptiekosten en praktische zaken ten aanzien van (het moment van) eventuele implementatie.

De huidige tariefsystemen en heffingsmaatstaven voor de riool- en afvalstoffenheffing zijn in deze memo als uitgangspunt genomen. De mogelijkheden voor de invoering van andere tariefsystemen zoals bijvoorbeeld Diftar voor de afvalstoffenheffing of het koppelen van de riool- en afvalstoffenheffing aan de WOZ-waarde van objecten, worden hier buiten beschouwing gelaten.

Afvalstoffenheffing

Huidige tarieven en heffingsmaatstaven

Almelo kent in 2020 onderstaande tarieven voor de afvalstoffenheffing.

Afvalstoffenheffing	2020
Maatstaf jaarlijks tarief afvalstoffenheffing	
Tarief basisvoorziening	€ 258,60
Extra container 140 liter groen (GFT)	€ 80,00
Extra container 140 liter grijs (overige)	€ 100,00
Extra container 124 liter blauw (oud papier)	€ 20,00
Extra container 140 liter oranje (plastic)	€ 40,00
Extra container 240 liter groen (GFT)	€ 120,00
Extra container 240 liter grijs (overige)	€ 144,00
Extra container 240 liter blauw (oud papier)	€ 20,00
Extra container 240 liter oranje (plastic)	€ 50,00

Onder basisvoorziening wordt daarbij verstaan het per perceel beschikbaar stellen van:

- een set minicontainers (van 140 of 240 liter) bedoeld voor groente-, fruit- en tuinafval (groen), voor overige huishoudelijke afvalstoffen (grijs), voor oud papier en karton (blauw) en voor PMD (oranje), of;
- een verzamelcontainer, of;
- huisvuilzakken;
- een milieupas voor het ophalen en wegbrengen van grof huishoudelijk afval naar het afvalbrengpunt met een maximum van 500 kilo per jaar en voor het openen van de ondergrondse verzamelvoorziening.

De niet-jaarlijkse tarieven, zoals tarieven voor het aanbieden van vuil bij het afvalbrengpunt of het vervangen van een milieupas worden hier buiten beschouwing gelaten

Differentiatie afvalstoffenheffing naar huishoudensomvang

Het differentiëren van tarieven naar huishoudensomvang betekent dat eenpersoonshuishoudens minder gaan betalen en meerpersoonshuishoudens - bij gelijkblijvende belastingopbrengsten - meer zullen moeten gaan betalen. Omdat het aantal eenpersoonshuishoudens (11.451) lager is dan het aantal meerpersoonshuishoudens (21.643) geldt daarbij dat een verlaging van het tarief voor eenpersoonshuishoudens gecompenseerd kan worden met een in relatief opzicht kleinere verhoging van het tarief voor meerpersoonshuishoudens.

De mate waarin zich verschuivingen voordoen is uiteraard afhankelijk van keuzes in de tariefstelling. In onderstaande tabel is daarom een aantal tariefcombinaties uitgewerkt die op basis van de huidige aantallen een- en meerpersoonshuishoudens tot dezelfde belastingopbrengst leiden. Hieruit blijkt bijvoorbeeld dat een verlaging van het huidige tarief met 7,2% voor eenpersoonshuishoudens, bij gelijkblijvende opbrengsten gecompenseerd zal moeten worden door een tariefstijging van 3,8% voor meerpersoonshuishoudens.

Afvalstoffenheffing	Eenpersoons		daling %	Meerpersoons		stijging %	Opbrengst
	tarief			Opbrengst	tarief		
Basis = tarief 2020	€ 258,60	0,0%	€	2.961.106	€ 258,60	0,0%	€ 5.597.003
	€ 250,00	-3,3%	€	2.862.631	€ 263,15	1,8%	€ 5.695.477
	€ 240,00	-7,2%	€	2.748.126	€ 268,44	3,8%	€ 5.809.983
	€ 230,00	-11,1%	€	2.633.621	€ 273,73	5,9%	€ 5.924.488
	€ 220,00	-14,9%	€	2.519.115	€ 279,02	7,9%	€ 6.038.993
	€ 210,00	-18,8%	€	2.404.610	€ 284,31	9,9%	€ 6.153.498
	€ 200,00	-22,7%	€	2.290.105	€ 289,60	12,0%	€ 6.268.004
	€ 190,00	-26,5%	€	2.175.600	€ 294,89	14,0%	€ 6.382.509
	€ 180,00	-30,4%	€	2.061.094	€ 300,18	16,1%	€ 6.497.014

- In bovenstaande opstelling tellen tweepersoonshuishoudens mee als meerpersoonshuishouden. Een verdere differentiatie naar één-, twee- en meerpersoonshuishoudens is ook mogelijk, maar is voornamelijk nog niet nader uitgewerkt. Uit onderzoek is namelijk bekend dat eenpersoonshuishoudens niet per definitie minder afval hebben dan tweepersoonshuishoudens. Dit komt omdat in de supermarkt veel producten voor twee of meer personen zijn verpakt. Een apart tarief voor tweepersoonshuishoudens ligt om deze reden dan ook niet voor de hand. Uiteraard is het ook mogelijk om een tweepersoonshuishouden gelijk te stellen aan eenpersoonshuishouden en aan te slaan voor het lagere eenpersoonstarief. Dit heeft geleid tot het aantal tweepersoonshuishoudens wel tot gevolg dat een relatief beperkte daling van het tarief voor één- en tweepersoonshuishoudens moet worden gecompenseerd door een relatief grotere stijging van het tarief voor meerpersoonshuishoudens.
- Een alternatief voor voornoemde differentiatie van het basistarief is een differentiatie op basis van containergrootte. Huishoudens die kiezen voor een kleinere 140 liter container zouden dan minder gaan betalen voor de basisvoorziening dan huishoudens die kiezen voor een grote 240 liter container. Deze vorm van differentiatie is niet verder uitgewerkt in verband met de hogere structurele kosten en het risico van kapitaalvernietiging die dit met zich meebrengt. Als deze maatregel wordt ingevoerd dan moeten inwoners immers de mogelijkheid krijgen om de voor

hen meest wenselijke set van containers te kiezen. Verwacht mag worden dat een redelijk aantal mensen een andere container zal vragen en dat het aantal containerwisselingen in de toekomst op een hoger niveau zal liggen. Naast hogere perceptiekosten leidt dit tot structureel hogere kosten voor containerwisselingen en daarmee over het geheel bezien tot hogere tarieven. Verder geldt dat alle containers voor restafval en gft inmiddels zijn afgeschreven maar veelal nog even mee kunnen. Voortijdige vervanging is niet nodig en leidt tot hogere kosten. De containers voor papier en PMD zijn onlangs uitgezet. Deze hebben nog een boekwaarde. De vraag is of containers na inname opnieuw kunnen worden uitgezet.

- Heffing naar aantal personen lijkt op het eerste gezicht een redelijke verdeling van de mate van gebruik van gemeentelijke voorzieningen. Een groot huishouden kan echter wel minder afval aanbieden en/of het huishoudelijk afval beter scheiden dan een 1-persoonshuishouden. Zowel de huidige tarifiering als een systematiek met een differentiatie naar huishoudensomvang houden geen rekening met en bevatten geen stimuli die aanzetten tot een vermindering van de hoeveelheid aangeboden afval.

Rioolheffing

Huidige tarieven en heffingsmaatstaven

Almelo kent in 2020 onderstaande tarieven voor de rioolheffing.

Rioolheffing	2020
Maatstaf jaarlijks tarief rioolheffing	
Eigenarendeel	€ 108,68
Gebruikersdeel, voor het afvoeren van een eenheid water	
- Tot 250 m3	€ 163,08
- Tussen 250 m3 en 100.000 m3, per 100 m3	€ 42,95
- Tussen 100.000 m3 en 200.000 m3, per 100 m3	€ 35,79
- Boven 200.000 m3, per 100 m3	€ 28,62

De eigenarenbelasting dient te worden voldaan door degene die op 1 januari van het belastingjaar geregistreerd staat als eigenaar van een onroerende zaak. De gebruiksbelasting wordt opgelegd aan degene die de woning of het bedrijfspand gebruikt. De gemeente legt voorts geen rioolheffing op voor percelen die zelfstandig in gebruik zijn als berging, garagebox, trafo en / of hoogspanningsmast.

Andere GBT-gemeenten met een gebruikersheffing gaan meestal uit van een eerste staffel van 0 - 500m3 voor de gebruikersheffing. Omdat weinig huishoudens over deze drempel komen is een dergelijke tariefdifferentiatie in de praktijk voornamelijk voor bedrijven effectief. Doelstelling van de Almelse systematiek van 250 m3 is het stimuleren van inwoners om bewust om te gaan met water. In de praktijk wordt de drempel van 250 m3 door huishoudens nauwelijks overschreden.

De tarieven die gelden voor het mechanisch afvoeren van water in verband met het verlagen van de grondwaterstand (agrarisch) worden hier buiten beschouwing gelaten.

Differentiatie rioolheffing naar huishoudensomvang

De gemeente zou ervoor kunnen kiezen om de aanslag rioolheffing voor percelen die (uitsluitend of in hoofdzaak) voor bewoning gebruikt worden te differentiëren naar huishoudensomvang. Het gaat dan om differentiatie van het gebruiksdeel van de rioolheffing. Differentiatie van het eigenarendeel is niet aan de orde aangezien objecten soms in het bezit zijn van eigenaren die zelf geen gebruiker zijn van het in de heffing betrokken perceel (bijv. huurwoningen, bedrijfspanden). In het geval van huurwoningen wordt de eigenarenheffing vaak doorbelast aan de huurders/gebruikers.

Bij de rioolheffing van de gebruiker kan slechts bij een deel van het aantal te belasten objecten worden gedifferentieerd naar aantal personen per huishouden. Immers ook winkels, restaurants etc. zijn belastingplichtig voor rioolheffing gebruiker, maar er zal niemand wonen. Dat is wel het geval bij een beperkt aantal zogenaamde gemengde objecten, die als niet-woning worden gekwalificeerd maar wel deels worden bewoond zoals boerderijen en winkels met (boven)woning.

Bij een winkel of andere niet-woning met een woongedeelte zal ook het bedrijfsgedeelte water op de riolering lozen en deze objecten zullen derhalve op dezelfde wijze moeten worden behandeld als andere niet-woningen (die geen woongedeelte hebben). Voorgesteld wordt voor deze objecten de huidige systematiek in stand te houden en de hoogte van de heffing te baseren op de hoeveelheid afgevoerd water.

In onderstaande tabel is een aantal tariefcombinaties voor het eigenarendeel uitgewerkt die op basis van de huidige aantallen een- en meerpersoonshuishoudens tot dezelfde belastingopbrengst leiden. Omdat het aantal eenpersoonshuishoudens lager is dan het aantal meerpersoons huishoudens geldt daarbij dat een verlaging van het tarief voor eenpersoonshuishoudens gecompenseerd kan worden met een in relatief opzicht kleinere verhoging van het tarief voor meerpersoonshuishoudens.

Rioolheffing	Eenpersoons		daling %	Meerpersoons		stijging %	Opbrengst
	tarief			Opbrengst	tarief		
Basis = tarief 2020	€ 163,08	0,0%	€ 1.803.534	€ 163,08	0,0%	€ 3.408.992	
	€ 150,00	-8,0%	€ 1.658.880	€ 170,00	4,2%	€ 3.553.646	
	€ 140,00	-14,2%	€ 1.548.288	€ 175,29	7,5%	€ 3.664.238	
	€ 130,00	-20,3%	€ 1.437.696	€ 180,58	10,7%	€ 3.774.830	
	€ 120,00	-26,4%	€ 1.327.104	€ 185,87	14,0%	€ 3.885.422	
	€ 110,00	-32,5%	€ 1.216.512	€ 191,16	17,2%	€ 3.996.014	
	€ 100,00	-38,7%	€ 1.105.920	€ 196,45	20,5%	€ 4.106.606	
	€ 90,00	-44,8%	€ 995.328	€ 201,74	23,7%	€ 4.217.198	
	€ 80,00	-50,9%	€ 884.736	€ 207,03	27,0%	€ 4.327.790	

Aannames en risico's

- De berekeningen in deze memo zijn indicatief. Daarbij is vanuit onderliggende systemen een zo goed mogelijke inschatting gemaakt van het aantal één- en meerpersoonshuishoudens. Wanneer daadwerkelijk wordt overgegaan tot woonlastendifferentiatie dan zal voor de definitieve tariefsbepaling de samenstelling van het huishouden van alle woningen op een nader te bepalen tijdstip 'nulsituatie' nauwkeuriger vastgesteld moeten worden.
- Inwoners van Almelo met een laag inkomen kunnen kwijtschelding aanvragen voor zowel de riool- als afvalstoffenheffing. Bij de indicatieve berekeningen voor deze memo is ervan uitgegaan dat het aantal verleende kwijtscheldingen evenredig is verdeeld over het aantal één en meerpersoonshuishoudens. In hoeverre dit in de praktijk het geval is zal nader onderzocht moeten worden, aangezien een verschuiving in de tarieven anders via de kwijtschelding consequenties kan hebben voor de belastingopbrengsten.
- Bij de rioolheffing heeft de gemeente de mogelijkheid de lastenverdeling tussen gebruikers en eigenaren te beïnvloeden. De verhouding tussen het eigenarendeel en het gebruiksdeel voor de rioolheffing is in 2014 vastgesteld op 40/60. In de berekeningen is er van uitgegaan dat deze verhouding niet wordt aangepast.

Perceptiekosten

Hierna wordt aangegeven welke eenmalige kosten en welke structurele kosten gepaard gaan met het invoeren van woonlastendifferentiatie naar huishoudensomvang.

Eenmalige invoeringskosten

Om tot een nieuwe opzet van de riool- of afvalstoffenheffing te komen, is het noodzakelijk dat er een aantal eenmalige werkzaamheden worden uitgevoerd. Hierbij valt bijvoorbeeld te denken aan het nauwkeurig vaststellen van de samenstelling van het huishouden van alle woningen op een nader te bepalen tijdstip 'nulsituatie', (her)inrichting van de belastingapplicatie op basis van huishoudensamenstelling, opstellen van nieuwe belastingverordeningen, het maken van nauwkeuriger tariefs- en opbrengstenberekeningen waarbij zo goed mogelijk rekening wordt gehouden met factoren als leegstand en kwijtschelding en het informeren van inwoners.

Deze werkzaamheden worden grotendeels door GBTwente uitgevoerd maar vragen ook om extra inzet vanuit de gemeente. De extra inzet vanuit de gemeente kan naar alle waarschijnlijkheid opgevangen worden binnen de reguliere lijnwerkzaamheden. De eenmalige invoeringskosten voor inzet van GBTwente bedragen € 15.950,- euro per belastingsoort.

Naast deze invoeringskosten leidt een wijziging van beleid, zeker in het eerste jaar, doorgaans tot extra vragen bij inwoners en daarmee ook tot meer bezwaarschriften als de aanslagbiljetten zijn opgelegd. De aanvullende werkzaamheden die dit van GBTwente vraagt, zijn (deels) meegenomen in bovenstaande prijsindicatie. Hierbij is rekening gehouden met 100 extra bezwaarschriften en meer vragen bij het Serviceteam. Indien het aantal bezwaarschriften hoger uitvalt dan de genoemde 100, zullen de extra bezwaarschriften op basis van nacalculatie worden doorberekend.

Jaarlijkse kosten

GBTwente maakt onderscheid in basis, plus en maatwerk, voor wat betreft de uitvoering van belastingsoorten. De inrichting van de tarieven op basis van het aantal personen valt onder het basistarief. Hier vloeit dus geen verhoging van de jaarlijkse perceptiekosten uit voort.

Implementatie

Gezien de voorbereidende werkzaamheden die noodzakelijk zijn voor een ordentelijke invoering van woonlastendifferentiatie is het praktisch niet mogelijk om dit in te voeren met ingang van 2020. Met ingang van 2021 zou overgegaan kunnen worden tot differentiatie voor de riool- en afvalstoffenheffing.

Als woonlastendifferentiatie per 2021 ingevoerd moet gaan worden is het aan te raden het aantal personen te bepalen naar de toestand per 1 januari van dat jaar of bij aanvang van de belastingplicht. Zo wordt voorkomen dat bij vermindering van het aantal personen moet worden overgegaan tot ontheffen, terwijl het juridisch gezien niet mogelijk is aanvullend te heffen als het aantal personen na de peildatum toeneemt. Er dan immers al een primitieve aanslag opgelegd.

Onroerende zaakbelasting (OZB)

Wellicht ten overvloede wordt opgemerkt dat woonlastendifferentiatie naar huishoudensomvang voor de onroerend zaakbelasting (OZB) niet mogelijk is. De onroerende zaakbelasting wordt geheven als percentage over de WOZ-waarde. Van deze wettelijk vastgestelde heffingsmaatstaf kan door gemeenten niet worden afgeweken.

Bijlage 2: Memo kwijtscheldingsbeleid

Aanleiding

De gemeenteraad heeft gevraagd om aan te geven welke mogelijkheden er zijn om het gemeentelijke kwijtscheldingsbeleid aan te passen met het oog op de 'armoedeval', het verschijnsel dat mensen netto minder te besteden krijgen als hun bruto inkomen stijgt. Dit kan zich voordoen op het moment dat mensen vanuit een uitkeringssituatie een baan weten te bemachtigen en daarmee geen aanspraak meer kunnen maken op inkomensondersteunende voorzieningen en kwijtscheldingsregelingen. In deze memo wordt ingegaan op de (on)-mogelijkheden om hier in het gemeentelijke kwijtscheldingsbeleid rekening mee te houden.

Beleidsvrijheid van gemeenten

Voor de toepassing van kwijtschelding gelden landelijke regels. In artikel 26 lid 1 van de Invorderingswet 1990 is bepaald dat bij ministeriële regeling regels worden gegeven voor gehele of gedeeltelijke kwijtschelding van rijksbelastingen. Deze regels zijn vastgelegd in de Uitvoeringsregeling Invorderingswet 1990 en zijn op grond van artikel 28 van deze regeling ook (gedeeltelijk) van toepassing op gemeentelijk kwijtscheldingsbeleid.

Op grond van deze regels beperkt de gemeentelijke beleidsvrijheid zich tot het maken van keuzes ten aanzien van:

- De belastingsoorten waarvoor (geen) kwijtschelding wordt verleend;
- De te hanteren normkosten van bestaan voor belastingsschuldigen tot 65 jaar;
- De te hanteren normkosten van bestaan voor belastingsschuldigen van 65 jaar en ouder;
- De mogelijkheid om de kosten voor kinderopvang bij de berekening van de betalingscapaciteit in aanmerking te nemen;
- De mogelijkheid om aan natuurlijke personen, die een bedrijf of zelfstandig een beroep uitoefenen, voor de privébelastingen kwijtschelding te verlenen aan de hand van dezelfde criteria als die voor particulieren gelden.

Van belang is met name dat gemeenten dwingend is voorgeschreven hoe zij de betalingscapaciteit van inwoners precies moeten berekenen.

Betalingscapaciteit en kwijtschelding

Bij het toekennen van kwijtschelding wordt, naast eventueel vermogen, gekeken naar de betalingscapaciteit van inwoners. De betalingscapaciteit is het vermogen van inwoners om de belasting vanuit het maandelijkse inkomen te betalen en wordt berekend door het netto besteedbaar inkomen te verminderen met de zogenaamde 'normkosten van bestaan', de minimaal noodzakelijk geachte middelen om te kunnen voorzien in het dagelijks levensonderhoud.

Netto besteedbaar inkomen

De wijze waarop het netto besteedbaar inkomen dient te worden berekend is landelijk voorgeschreven en bestaat uit inkomsten verkregen uit arbeid, ontvangen uitkeringen en overige inkomsten, waarbij een aantal toeslagen zoals de huurtoeslag, zorgtoeslag, kinderopvangtoeslag en de individuele inkomensvoorslag i.h.k.v. de Participatiewet niet meetellen. Ook de kinderbijslag, de tegemoetkoming kinderopvang, een aantal premies in het kader van de Participatiewet en vergoedingen voor vrijwilligerswerk tellen niet mee in de berekening.

Voor inwoners met een bijstandsuitkering tot 65 jaar geldt dat:

- aanvullende inkomsten uit arbeid voor 25% niet meetellen, met een maximum van € 211,00 per maand.

- inkomsten uit arbeid van een alleenstaande ouder tot 12,5 procent van deze inkomsten, met een maximum van € 131,58 per maand niet meetellen

Normkosten van bestaan

Voor de berekening van de 'normkosten van bestaan' **moeten** gemeenten uitgaan van de minimale normkosten van bestaan zoals deze landelijk worden voorgeschreven, gebaseerd op de bijstandsnormen. Deze normkosten van bestaan zijn voor alleenstaanden lager dan voor gehuwden/partners, omdat het rijk er bij de berekening van de bijstandsnormen vanuit gaat dat alleenstaanden minder kosten voor levensonderhoud hebben.

Overigens gaat het rijk bij de berekening van de normkosten van bestaan uit van 90% van de bijstandsnorm, maar hebben alle Nederlandse gemeenten de norm (ruimhartig) op 100% gesteld. Dit betekent in praktijk dat mensen met een bijstandsuitkering in aanmerking komen voor kwijschelding.

Huidige kwijscheldingsbeleid

De gemeente Almelo hanteert de volgende beleidsregels voor kwijschelding in het kader van het minimabeleid:

- Voor de ozb en de riool- en afvalstoffenheffing is kwijschelding mogelijk, waardoor minima geen woonlasten betalen;
- Voor extra containers wordt geen kwijschelding afvalstoffenheffing verleend en ook geen kwijschelding rioolheffing bij een grondslag > 500m³;
- Bij de normkosten van bestaan wordt uitgegaan van 100% van de bijstandsnorm;
- Ondernemers zijn voor de privébelastingen gelijkgesteld met particulieren;
- Kosten voor kinderopvang worden in aanmerking genomen als uitgaven bij de berekening van de betalingscapaciteit en;
- Bij de normkosten van bestaan voor AOW'ers wordt uitgegaan van 100% van de netto AOW-norm.

Met dit beleid wijkt de gemeente Almelo niet af van hetgeen dat landelijk gezien gebruikelijk is. Een mogelijkheid om de armoedeval te beperken is om bovenstaand beleid aan te scherpen en bijvoorbeeld bij de berekening van de normkosten van bestaan uit te gaan van 90% van de bijstandsnorm (i.p.v. 100%). Hierdoor komen minder mensen in aanmerking voor kwijschelding, maar loont het eerder om een betaalde baan te vinden boven het bijstandsniveau.

Financiële dekking

In 2020 wordt uitgegaan van een totaalbedrag van 1,6 miljoen euro aan kwijschelding. De kosten voor het verlenen van kwijschelding in de vorm van gedeerde belastinginkomsten zijn verdisconteerd in de tarieven voor de OZB en de riool- en afvalstoffenheffing. Wanneer een aanpassing van het kwijscheldingsbeleid wordt doorgevoerd die van invloed is op de totaal verleende kwijschelding in euro's dan heeft dit invloed op de tarieven.

Conclusie

De gemeente Almelo kent een ruimhartig kwijscheldingsbeleid. De gemeentelijke beleidsvrijheid op het gebied van kwijschelding is beperkt en er zijn vrijwel geen mogelijkheden om het beleid aan te passen om zo de 'armoedeval' te verzachten. Een mogelijkheid is wel om bij de berekening van de normkosten van bestaan uit te gaan van 90% van de bijstandsnorm (i.p.v. 100%). Hierdoor wordt de armoedeval lager en loont het eerder om een betaalde baan te vinden boven het bijstandsniveau, maar komen ook minder mensen in aanmerking voor kwijschelding.